IV Poniedziałek Wielkanocy (A)

Tekst Ewangelii (*J* 10,11-18): Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce.

Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je [potem] znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca».

«Ja jestem dobrym pasterzem»

Rev. D. Josep VALL i Mundó
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Jezus mówi do nas: «Ja jestem dobrym pasterzem» (J 10,11). Komentując te zdanie św. Tomasz z Akwinu pisze, że «jest oczywiste, że tytuł „pasterz" jest odpowiednim dla Chrystusa, chociażby dlatego, że podobnie jak pasterz prowadzi stado na pastwiska, tak i Chrystus posila wiernych pokarmem duchowym: swoim własnym ciałem i swoją krwią». Wszystko rozpoczęło się do Wcielenia, Jezus wypełnił je swoim życiem, doprowadzając je aż do zbawczej śmierci i Zmartwychwstania. Po swoim Zmartwychwstaniu, powierzył pasterzowanie Piotrowi, Apostołom i Kościołowi aż po kres czasów.

Poprzez pasterzy, Chrystus przekazuje swoje Słowo, rozdziela swą łaskę w sakramentach i prowadzi stado ku swemu Królestwu: On sam się wydaje jako pokarm w sakramencie Eucharystii, udziela się w Bożym Słowie i Magisterium Kościoła, oraz prowadzi z troską swój Lud. Jezus zapewnia Kościołowi pasterzy według swego serca – to jest – ludzi, którzy zjednoczeni z Nim przez sakrament święceń, dają swoje życie za owce, z miłością pasterską, w duchu służby, łagodnie, cierpliwie i wytrwale. Święty Augustyn często mówił o tej wymagającej odpowiedzialności pasterzy: «Ten zaszczyt bycia pasterzem przejmuje mnie (…), jednakże to co mnie przeraża w byciu dla was, jednocześnie to samo daje mi pociechę, że jestem spośród was (…). Jestem biskupem dla was, i jestem chrześcijaninem razem z wami».

Każdy z nas, chrześcijan, włącza się w dzieło wspierania pasterzy, modlimy się za nich, kochamy ich i jesteśmy im posłuszni. Ale my także jesteśmy pasterzami dla naszych braci, ubogacając ich łaską i nauczaniem które sami przyjęliśmy, dzieląc z nimi zmartwienia i radości, pomagając wszystkim z całego

serca. .. za tych wszystkich, którzy nas otaczają w życiu rodzinnym, społecznym i zawodowym, aż po dar życia za wszystkich w duchu Chrystusa, «który nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu» (Mt 20, 28).